

‘दोषस्थिरत्वात् पथनाच्च’ उच्यते । “पथनञ्च विद-
मर्थं संपुटोरोधनं तथा : योगः पञ्चन इत्येते विन्यासाः
पटसु कर्माणि” । “मन्त्रेणानिरितान् कृत्वा साध्य-
वर्णान् यथावधि । पथनं तद्विज्ञानीयात् प्रशस्तं
शान्तिकर्माणि” इत्यन्तरारोक्ते “मन्त्रेणानिरितसाध्य-
वर्णविन्यासभेदे च ।

ग्रथितं त्रि० पन्थ-संदर्भे क्त नलोपः । सूत्रादिना कृत-
सन्दर्भे माल्यादौ “पथीयपथिताक्षसूत्रवलयः”
पथो० । “अथास्य रत्नपाथतोत्तरीयम्” “कुक्ष्यभेर्पथिताम-
पार्थिवैः” (सज्जम्) रघुः । “तच्छ्लोककुट्टमद्यापि पथितं
सुहृदं सुने” भा० व्या० १४० । “वर्णैः कतिपरैरेव पथि-
तस्य स्वरैरपि” माघः । २३क्रान्ते शिष्टसिते च मेदि० ।
ग्रथिन् त्रि० पन्थ-वा० रनि किञ्च नलोपः । जल्पके । “न्यक्र-
तन् पथिनो मृगवाचः” ऋ० ७।६।१ । “पथिनो जल्प-
कान्” भा० ।

ग्रथन् पु० पन्थ-भा० नङ् । स्तयके । “शलाटु नीलमित्युक्तं
पथुः स्तयकं उच्यते । कपुटिकाभितः केशाः सूक्ष्मा
पथात् कपुटिका” भट्टनारायणधृतवाक्यम् “पथात्
परिवर्तयित्वा युष्मन्तमौडुम्बरं शलाटुपथुमावप्राति”
गोभिलवृत्तम् ।

ग्रन्थ संदर्भे वा चु० उभ० पक्षे क्त्वा० प० सक० षेत् । पन्थयति-
ते पथ्याति अजपन्थत् अजपन्थीत् । पन्थयामास वभूव
चकार चक्रे । जपन्थ जपयतुः-जपयन्तुः । जपयन्थि
जपयिष्य इत्येके । अस्य कविकल्पद्रुमे पा० गण्ये च
परस्मैपदिल्लेव क्रैयादिकस्य पाठः । शिचि तु उभय-
पदिता । भारद्वाजीयास्तु पठन्ति “णिञ्चिन्थिन्थिन्-
आत्मनेपदाकर्मकाणामात्मनेपदेषूपसंख्यानम्” अन्वि
पन्थप्रोराधुषीयत्वात् शिजभावपक्षे पक्षणम् । पन्थति
पन्थम् । अन्थति मेखलान्देवदत्तः । पन्थते पन्थः ।
अपन्थि । अन्थते । अपन्थि । इति भारद्वाजीय
मते आत्म० । तेनोभयपदता । सि० कौ० पक्षे भ्वा० दित्यमपि
तेन पन्थति इत्याह्नि क्रैयादिकयोस्तु अन्थनीते ।
अन्थनीते सि० कौ० । एतच्च कर्म कर्त्तरि ने तु कर्त्तरि
इत्यन्ये

उद् + उत्तोष्य पथने । “केशपथान् उदपथयितरान्”
आश्व० श्रौ० १०।८।८ “लताप्रतानोदपथितैः स केशैः” रघुः ।
“माख्यानं तस्योदपथितानि पट्टैः” भा० व० ११२ अ०
“कर्माययं पथितसुदपथयन्ति सजः” भाग० ४।२१।३०।

ग्रन्थ पु० पन्थ-सन्दर्भे भावे घञ् । शुम्भने । कर्माणि
घञ् । शास्त्रे “पन्थपन्थिरिह कचिद् कचि-
दपि न्यासि प्रयत्नान्नाया” नैप० । “पन्थपन्थि तदा चित्तं
सुनिर्गूढं कुट्टहलात्” भा० व्या० १४० । १३धने ४३-
तिशवद्वर्णमितानुष्टुप् छन्दस्ते लोके हेम० ।

ग्रन्थकार स्त्री पन्थं करोति अण् उप० सं० । पन्थकारके
(शाकल्यम्) “तच्चाह भगवांस्तुष्टो पन्थकारो भविष्यति”
भा० व्या० १८४ अ० । क-किप् इत् । पन्थकृद्-
प्यत् । “पन्थकृत्लोकविख्यातो भवितास्यजराभरः” भा०
व्या० १४४ अ० । “पन्थारम्भे विप्रविधाताय समुचितेष्ट
देवतां पन्थकृत् परामृशति” काव्यप्र० । ढच् । पन्थ-
कर्त्तृ ण्वल् पन्थकारक अत्रार्थे त्रि० ढचि स्त्रियं ङोप् ।
ग्रन्थकुटी स्त्री पन्थस्य कुटीव । लेख्यस्थाने त्रिका० ।
ग्रन्थत न० पन्थ-भावे ल्युट् । (गाथा) सन्दर्भे शुम्भने
हेमच० । चु० पन्थ-युच् । पन्थनाऽप्यत स्त्री ।

ग्रन्थसन्धि पु० इत् । पन्थस्ये सन्धौ । तच्चामानि च
कर्त्तचित् त्रिका० पठितानि । “सर्गो वर्गः परिच्छोदोद्-
घाताध्यायाङ्कसंघाः । उच्छ्वासः परिवर्त्तश्च पटलः
काण्डमस्त्रियाम् । स्थानं प्रकरणं पर्वोऽङ्गिकञ्च पन्थस-
न्धयः” । उपक्रमे गुत्सादीत्युक्तेः अन्यदपि पन्थसन्धि-
नाम भवतीति सूचितम् । तेन कुक्षुमाञ्जली स्तवकः,
काव्यप्र० उच्छ्वासः । वेदे प्रपाठकत्राङ्गानुत्वाकादयः ।

ग्रन्थि पु० पन्थ-संदर्भे भावे करणादौ वा यथायथं सर्वधा-
तुभ्य, इन् निश्चरः, “अनिकषप्रव्यसीत्यादिना इवां स्वरे
भेदः । १वशादिपर्वणि (गांठ) अमरः । २काण्डसन्धौ
३भद्रसन्ध्यायाम् ४हितावल्यां ५पिण्डालौ राजनि० ।
६वस्त्रने ७रोगभेदे मेदि० । दसायापाशे “भिद्यते हृद-
यपन्थिच्छिद्यन्ते सर्वसंशयाः” तैत्ति० उप० । पथि-
कौठिल्ये भावे इन् । कौठिल्ये । कर्त्तरि इन् । १०पन्थि-
पर्वण्डले मेदि० । रोगभेदं निदानादि सुश्रुते दर्शितं यथा
“अथातो ग्रन्थपथ्यवुदगलगण्डानां निदानं” व्याख्या-
स्यामः । वातादयो मांसमस्त्र्कपटुटाः सन्दूष्य भेदस्य
कमावविद्धम् । हृत्तौघतं विमथितन्तु शोफं कुर्वन्त्य-
तोयन्धिरिति प्रदिष्टः । आयस्यते व्यथयत एति तोदं
प्रत्यस्यते कथ्यत एति भेदम् । कृष्णोऽसुदुर्वस्तिरिवात-
तस्य भिन्नः सुवस्त्वानिलजोऽसुमच्छस । दन्दहृते धूयति
चातिमात्रं पापयत्ये प्रव्वनतीव चापि । रक्तः सपी-
तोऽप्यथ वापि पित्ताङ्गिन्नः सुवेदुष्णमतीव चार्कम् । शीतो